

உ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுருதிஸ்மிருதிபுராணேதிஹாஸங்கரிலுள்ள

விபூதிமாஹாத்மியப்

பிரமாணச்சுருக்கம்.

இது

மதராந்தகம்-ஸம்ஸ்கிருதபண்டிதராகிய
பிரம்மஸ்ரீ

கோ. சுப்பிரமணியசாஸ்திரியார்

அவர்களால்மொழிபெயர்க்கப்பட்ட வைகண்க்கிணங்க
அஷ்டாவதானம்

பூவை-கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்கள்

மாணுக்கரும்

தமிழ்ப்பண்டிதருமாகிய

வல்லி ப-தெய்வநாயகமுதலியாரால்

தமிழ்ச்செய்யுட்களாக

இயற்றப்பட்டி

சென்னை

ஸ்ரீமட்டுவார்குழலம்பாள் அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

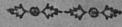
பிலவனா தனுசுமதி.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வி பூ தி மா ஹா த் மி ய ச்

சு ரு க் க ம்.

விநாயகர் காப்பு,

சுலோகம்.

வாக்ஷாத்தயாஸ்ஸம்நஸஃ ஸர்வார்த்தநாமுபகாமே
யம்நத்வாக்குதக் ருத்பாஸ்யுரி தம் நமாமிகஜாநகம்.

சீர்பெருகு நான்முகன்மா நேவேந் திரனிமையோர்
பேர்பெருகு செய்கிரியைப் பிடுபெற—வேர்பெருகு
பத்தி மிகத்தாம் பணிய வரமளிக்கு
மத்திமுகத் தோ யுள்.

யஜுர்வேதம்தைத்திரீயோபரிஷத்வாக்கியம்
ஸத்யாந்ஶ்ரமதிதவ்யம்-தர்மாந்ஶ்ரமதிதவ்யம்
குசலாந்ஶ்ரமதிதவ்யம்-பூத்யைந்ஶ்ரமதிதவ்யம்
ஸ்வாத்யாய்ஶ்ரவசநா ப்யாந்ஶ்ரமதிதவ்யம்.

விபூதிம்ஹர்த்மியச்சுருக்கம்.

பூதிதனக் குத்தம்பேர்பொற்பு மிகுபற்பென்றே
நீதியெசர்வேதமுதனின்றுரைக்கு - மேதினியிற்
சத்தியமே தர்மந் தவரூதணிபூதி
யெத்திறந்துங் கை விடாதே

(க)

(ஸாமவேதம்) வாக்கியம்.

மந்வக்நிநாபூதேபஸ்மநாத்ரிபுண்டரோவித்யதே

மந்திரத்தா லாக்கு மகவனலிற் சுத்தஞ்செய்
சந்தரப் பூதியினைத் தோன்றவே - சந்தத்
திர்புண் டரமாகச் சீர்த்தி பெறப்பூசத்
தூரிசலுமே சொன்னென் சுகம்.

(உ)

(அதர்வணவேதம்) பஸ்மஜாபாலோபரிஷத்.

காச்யாம்பஸ்மதிக்தாங்கா ருத்ராஶ்யாபரணஃ கிருதா
ஞ்சலயோ நித்யம்பித்யாயந்தி தக்ஷிணயாந்திசுவிஷ்
ணுஃ க்ருத்வைவழர்தாந்ஜலிமுபாஸ்தே

காசிப்பதியிற் கருநிறநா ராயணனே
யீசனைப் போற்றுவா நெந்நாளு - மாசிலா.
வக்குமணி நீற்றையணிந் தன்பா யிரவுபகல்
பக்குவமாய்ப் பூசிப்பான் பார்,

(ஈ)

(சாமவேதம்) காலாக்கிருத்ரோப நிஷத்

த்ரிபுண்டரம்பஸ்மநா கரோத்யோவித்வாந், ஸம
ஸந்மஹா பாதகோபபாதகேப்யஃ பூதோபவதி - ந
சபுநாவர்ததே நசபுநாவர்ததஜித்யாஹு பகவாந்
காலாக்கிருத்ரஃ

பாசமொழி பற்பத்தைப் பாங்காய்த்ரிபுண்டரமாய்
 ரேசமுடன் ருனணிவார் றீணி லத்தில் - வீசுகங்கை
 புண்ணியமாம் சம்பத்தாம் பொன்றும்பிறவியென
 வண்ணலரன்சொற்றிட்டா னால். (சு)

(அதர்வணவேதம்) ஜாபாலோபிஷத்

பஸ்மக்ருஹித்வாவிம்ருஜ்யா ங்காநிஸம்ருசேத்
 தஸ்மாத்வாதமேதத்பாகுபதம் பசுபூசவிமோக்ஷகா
 யேதி,

பூதி யெடுத்துப் பொருந்து மவயவங்க
 ணீதியிதுவென்ற நியதியொடு - மீதணியப்
 பாசபந்தம்மொழிக்கும் பாசுபதநோன்பென்று
 மாசிலதர்வணமேயாய். (ரு)

ஸ்காந்தம் சூதஸம்ஹிதை.

பஸ்மநோத்தூளரஞ்சைவதாதிர்பயத்த்ரிபுண்டரகம்
 ப்ரமாதாதபிமோக்ஷார்தீ நத்யஜேதிதிஹிச்சுருதி:

வீட்டை விரும்பி விதியொடு பூதியினைத்
 தீட்ட த்நிர்புண்டரமாய்ச் செய்துகொளின்-சேட்டை
 மாபத்துநீக்கு மருந்துயரம்போக்கியே (மிரு)
 பாபத்து ணீக்கும் பரிந்து. (சு)

(பாரதம்) சாந்திபர்வம்.

ஆயுஷ்காமோதவாராஜந் பூதிகாமோதவாரநஃ
 நித்யம்வைதாரயேத்பஸ்மமோக்ஷகாமீசவைத்விஜ:

ஆயுள் விருத்தி யயிஸ்வரிய மோக்கமெனுந்
 தூய விரும்புமருஞ்சுத்தருக்கு - மாயதொழி
 நித்தியம் பூதி கிறையவணிந் தேசுகமாய்ப்
 பத்தியுடன் வாழ்வர் பரிந்து. (எ)

(சங்கர ஸம்ஹிதை)

யதரபுஞ்சீதபஸ்மாங்கீழர்க்கோவாபண்டிதோபிவா
 ததரபுக்கோமஹாதேவஃ ஸபதர்க்கோவ்ருஷ்தவஜஃ
 சூதிரேவௌஷ்தம்புமஸாம் முக்திஸ்திரீ வச்யகர்ம
 ணி-

பண்டிதனோபாமானோ பற்பத்தைத்தானணிந்தே
 யன்டியுணும்போகைத்தைய வலுட-னுண்டவிடத்
 தாதிபர னோடுமையு மவ்விடமுண் பார்முத்தி
 மானுவச மாவான் மகிழ்ந்து. (அ)

மாநவ புராணம்.

த்ரிபுண்டரதாரணந்ருஷ்ட்வாபூதப்ரேதபுரஸ்ஸராஃ
 பீதாஃப்ரகம்பிதாஃசிக்ரம் கச்சந்தயேவநஸம்சயஃ

பூதிதனைதரித்த புண்ணியரைக்கண்டக்கால்
 பூதம்பேய் கோள்கள் பொலிவிழந்து - பீதியா
 யோடிநடுநடுங்கி யொன்றுரையா வாய்க்குளறி
 னாடிடுமோ வெவ்விடத்து நன்கு. (க)

மநுஸ்மிருதி.

யேகோர ராக்ஷஸாஃப்ரேதாஃ யேசாந்யேக்ஷுத்ரஜ
 ந்தவஃ, த்ரிபுண்டரதாரணந் த்ருஷ்ட்வாபலாயந்தே
 நஸம்சயஃ

அரக்க ராவ மலையும் பிசாசந்
தருக்கு நமன் றாதர் தாமுஞ் - செருக்குமோ
துண்டக்கிரகமுதற் றாய்திருநீரணியோர்க்
கண்டவுட னோடுமவை கான்.

(கௌ)

மதுஸ்மிருதி

சிவஸ்யவிஷ்ணோர்தேவாநாம்ப்ரம்ஹணஸ்த்ருப்திகா
ரணம், பார்வத்யாச்சமஹாலக்ஷ்ம்யாஃபாரத்யாஸ்த்
ருப்திகாரணம். பஸ்மநாவேதமந்த்ரேண த்ரிபுண்ட
ரஸ்யதுதாரணாத்

அரணரிநான் முகவ னற்பாருமைக்கும்
வரகமலை வாணிக்கும் வாய்ப்பாஞ் - சரியென்று
புண்டரமாய் நீற்றைப் புனைவதுவேபுண்யமெனப்
பண்டைமறை யும்புகலும் பார்.

(கக)

ஸ்காந்தம் சூதஸம்மிதை:

ஸ்வமா துஸ்ஸோதராயாச்ச கமநந்தத்வதேவது
மாத்ருஷ்வஸுர்மித்ரஸக்யா துஹி தூர்கமநந்ததா
மாதூலா நீஸ்ருஷ்ச்வச்சூர கமநஞ்சததைவச
த்ரிபுண்டரதாரணபா வோச்ருத்யாமுத்தூளநந்ததா

அன்னை தமக்கைபுட னுயமாமன்மனைவி
மன்னு சினேகன் மனைவியுடன் - றுன்னிய
மாமிமருமகன் மற்றொர்ப்புணர்பழிக
டாமுதுவார் நீரணியார் தாம்.

(கக)

மானவபுராணம்

த்ரிபுண்டர தாரணம்பூத்யா ததாதேஹாவகுண்டரம்
யோநகுர்யாத் துமந்த்ரேண ஸஸாக்ஷாத்பதிதோப
வேத்

புண்டரமாய்த்துளிதமாய்ப் பொற்பாந்திருநீற்றைக்
கொண்டு விதிப்படியே கொள்ளாதார் - பண்டைப்
பவநோழிற்கட்டுண்டு பாதகராய்ப் போவா
ரவமேனோகண்டங் கணி,

(கங)

கூர்ம புராணம்

வேதஸ்யாத்யயநேசுத்ரோ நாதிகாரீயதாபவேத்
த்ரிபுண்ட்ரேணாதாவிப்ரோ நாதிகாரீஸ்வகர்மஸு-

சூத்திரனே வேதந் தெரடலோத லில்லனபோ
லார்த்தமறை யோனீ றணியானேற் - பாத்தியமா
நித்தியகர் மஞ்செய்ய நீதியிலை யோதுமிது
சத்தியமேகண்டுணர்வாய் தான்

(கச)

(கூர்மபுராணம்) விழுதிமகிமையுரைத்த வத்தியாயம்

ஸ்ரஷ்டாஸ்ருஷ்டிச்சலேநாஹத்ரிபுண்டரஸ்யப்ரச
ஸ்ததாம், ஸஸர்ஜஸலவாடம்ஹிதீர்யங்க்நோர்த்வம்ந
வர்துலம், ததாபிமாநவாமூர்காரகுர்வந்தித்ரி புண்ட்
ரகம்

பாலத்தி லேசுறுக்காய்ப் பார்த்தணியும் பூதிநெற்றிப்
பாலத்தையுங்குறுக்காய்ப் பார்த்தளித்தான் - ஞாலத்
தோன், குண்டரமாயூர்த்துவமாய்க் கூறவில்லகொள்வ
தெவன், கண்டதி தேதோ கருத்து.

(கரு)

பராசரஸ்மிருதி.

பஸ்மஸஞ்சந்ரஸர்வாங்கம் த்ரிபுண்டராக்ருதிமஸ்தகம்
யேநிந்தந்திராராஜா ஹ்யாத்தாநவிசாரதஃ

அங்கமுழு தும்பூதி யன்பினணி வோர்தமைபுஞ்
சங்கையறப் புண்டரமாய்ச் சாரவிடுந் - தங்களைபு
நிந்திக்குழுடர்களை நேசமுறுமாவரசர்
சந்தித்துக் கொல்லவே தாம், (கசு)

ஸ்காந்தம்,

பஸ்மநாவைத்ரிஸந்த்யஞ்சதாந்த்ரிகாணஞ்ஜலைர்யுத
ம்தார்யம்த்ரிபுண்டரம்ஸ்திரிணஞ்ச யதிராஞ்ஜலவர்
ஜிதம்

பாணி சேர்த்தில்லறத்தார் பஸ்மத்தைப்புண்டரமாய்ப்
பேணி யணிதல் பெரும்புகழாம் - மாணுதகஞ்
சேர்க்காதுசந்தியாசி செய்யமகளீரணிக
யார்க்குமிதுதகவே யாம். (கசு)

கிரியாஸாரம்,

யாவந்திப்பதிதாபுமௌ பஸ்மநிபரமாணவ்
தாவத்வர்ஷஸஹஸ்ராணி ரௌரவம்நரகம்வ்ரஜேத்

பூதிகரமெடுக்கும் போதுபுவிநீழ்நுண்க்க
ளோதுகணக்காண்டளவு முற்றடைவர் - காது
நரகமெனச்செப்பிடுவர் ஞாலத்தேரோர்ந்தே
யரகரவென்றே யணிவராம். (கஅ)

பிருஹஜ்ஜாபாலோப நிஷத்,

ததரைதெச்சலோகாபவந்தி தேநாதீதம் ச்ருதம் தேந
தேநஸர்வமதுஷ்டிதம் யேநவிப்பேணசிரஸித்ரி புண்ட
ரம் பஸ்மநாத்த்ருதம்

நீற்றைத்ரிபுண்டரமாய் நீதிமறை யோர்தம்பா
லாற்றலுடன்யாவ ரணிபவரோ - வேற்றமாய்ச்
சர்வமதுட்டிக்குந் ககையையரோயாமென்னச்
சர்வமறையும்புகழூந் தான் (கக)

ஸௌரஸமஹிதை

பஸ்மநாச்சந்நஸர்வாங்கம் அநுகச்ச்தியிப்புமார்
ஸர்வபாதகயுத்தோபி ஸஸந்தி:பூஜ்யதேநா:

அங்கமுழு தும்பூதி யன்புடன் ணிந்தவன்பின்
பங்கமுதும் பாவினென்ப் பாரதனி - லெங்குந்
திரிகின்ற மூடச் சிதடனுந் திரப்
பரிசுத்தனுவான் பணிந் து (உ௦)

ப்ருஹஜ்ஜாபாலோப நிஷத்,

ப்ருஷ்ட்வேச்வரம் பக்திகம் யம் பஸ்மபக்ஷயதொச்ச்யுத்
வாஸுதேவஃ சுத்தமுக்தா பலவரணோபவத்க்ஷணத்

அன்பர்க் கருள்செய்யு மாதிரிவன்ற ன்னைமா
லின்பமுட னேதேனு மீயுமென-நன்மையுடன்
பூதிதனை யீயப் புசித்துக் கருநிறம்போய்
மாதரள மேனியுற்றான் வாழ்ந்து. (உ௧)

ப்ருஹஜ்ஜாபாலோபநிஷத்.

அதவைபைப்பலாதயோ வைகுண்டம்ஜகாமதம்கத்
வோவாச, போவிஷ்ணோத்ரி புண்டரஸ்யமாஹாத்த்மியம்
ப்ருஹீதி, யதைவேஸ்வரஸ்யமாஹா த்மியம்ததைவம்
த்ரிபுண்டரஸ்யேதிவிஷ்ணுராஹ

பூதிப் பெருமை புகலெனவே விண்டுவினை
நீதிபைப்பலாதியர்கணின் றுரைக்க--வேதொடுமால்
சங்கரனுக்குள்ள தனிப் பெருமை போற் பூதிச்
கெங்குமுண்டென்றானி தீனையென் (22)

ப்ருஹஜ்ஜாபாலோப நிஷத்.

யேஷாம்க்ரோதோபவேத்பஸ்தாரணே தத்ப்ரமாண
கே, தேமஹாபாதகையுத்தா இதிசாஸ்த்ரஸ்யபிச்சயம்

பூ திதரிப்பவரும் பூதிசொலு நூலுமெம
வாதிசிவன்வேதமெனவாயாது-பாதகச்சொல்
சொல்லி மிக நிந்திக்குந்தாய்மையிலாப் பாதகரைப்
புல்லரென நாளும் புகல், (23)

காத்யாயநஸ்மிருதி.

ச்ராத்தேயக்ஞேஜபேஹோமே வைச்வதேவஸ-ரா
ர்சநே, த்ருதஸ்த்ரிபுண்டர்பூதாத்மா ம்ருத்யுஞ்ஜயதி
மாநஸி, தரிபுண்டரம்யதயத்ருத்வா துரூர்யாத்யத்கர்ம
தத்விருதா

யாகங் கிரியையே யானவோ மப் பி துரும்
பாகவுமை சங்கரன்றன் பைம்பூசை-யாகெவையுஞ்
செய்யதிரு நீற்றைத் தீண்டாமற் செய்வாரே
லுய்கருமமாகாதே யுன். (24)

பாத்வாஜஸ்மிருதி,

பரம்த்விஜைப்ரமாதேந கார்யம்கர்மவிவ்ருத்தயே
அந்யதாஸர்வகர்மாணி நபலந்திகதாசந

பூதிதரியாதே பொற்புமீகு மாமறையோர்
சாதக நற் கன்மங்கடாஞ் செயினு-மேதந்
தருமெனவே நூலெவையுஞ் சாற்றிடுவதுண்மை
தருமமது வாகாதேதான். (25)

ஸ்காந்தம் கற்பவிபூதிவிதி.

ஐசாந்யாம்நீரமாலேது த்ருணசர்வணகோசகிருத்
பிலபத்ரேநிதாயாத சோஷயேத்க்ருஷ்ணவர்த்தமி

பங்குனி யீசானதிசைப் பார்மேயாவின் சாணம்
பங்கயத்தி னல்லிலையிந்பார்த்தேந்தித்- துங்கமுற
மேல் கீழ் போக்கிமது மேவவன விட்டெடுத்த
லால் வருதல்கற்பவிதி யாம். (26)

ஸ்காந்தம் அநுகற்பவிபூதிவிதி:

அரண்யஸ்தலகோசஷ்க பிண்டமாதாயகோமயாத்
பேஷயித்வாசஷ்கஜாலம் விரஜாக்நெபசேத்வ சி

கானந்தனி லுலர்ந்த கற்றுவின் சாணத்தை
யானசிறு தூளாவமைத்துமே-யீனமிலாக்
கோசலத்திறற்பிசைந்து கோலுமழவிட்டெடுத்தன்
மாசிவனு கற்பவிதி மாண்டி. (27)

ஸ்காந்தம் உபகற்பவிபூதிவிதி

சிவாலயேவாதத்பாக சாலாயாம்விபிரேபிவா
விய்யமாநம்தக்தபிண்டம் தஹேர்சிஷ்பிஷ்பகோரஸாத்

அடவி சிவாலய மானமடப் பள்ளி
பிடமிருக்குஞ் சாம்ப ரெடுத்தேயுடனவையே
கோசலத்தி னுற்பிசைந்து கோலியழ லிட்டெடுத்தன்
மாசிலுபகற்பவிதி மாண்பு, (உஅ)

ஸ்காந்தம் அநாதிவிபூதிவிதி.

சிவாங்கேஷுஸமுத்பூதம் பஸ்மாநாதிம்நிகத்யதே.
அங்கியெனத் தோன்று மரன்வடிவி லேயியல்பாய்த்
தங்குதிரு நீற்றினையே தாவில்லாத் - துங்க
வதை விபூதியென வாதிமறைசொல்லும்
மனுகெடுமேயிநனூன் மன். (உஆ)

ஸ்காந்தம் ஆதிவிபூதிவிதி

ப்ரளயே ஹரிப்ரம்ஹேந்த்ராதிந்தேவாம்சலாசலாந்
பஸ்மஸாத்க்ருத்யதல்ஸிப்தாங்கஸ்பாநாதிபஸிதம்ஹிதத்
விண்ணவர்கண் மாலயனும் வீறு சராசரங்கள்
எண்ணுமிறு திக்காலத் தேயவரை-நண்ணுமா
னீரூக்கித் தன்மே னிலெபெறவே பூசுவதே
பேரூக்கு மாதியெனப் பேசு. (உஆ)

அணியும்விதி,

பூதி யணிவிதியைப்பொற்பார் குரவன்பா
லாதி கடையோ டறிந்துமனுவோதி
யணிவார் திருநீற்றை யன்புருவாய் கின்ற
பணியார் பரமனெனப் பன்.

முற்றுப்பெற்றது.